प्रातस्त्वामभिषेता हि यौवराज्ये नराधिपः । पिता दशर्यः प्रीत्या ययातिं नक्जषो यया ।। १०।। इत्युक्ता स तदा राममुपवासं यतव्रतं । मस्रवित् कार्यामास वैदेक्या सिहतं मुनिः ॥ ११ ॥ ततो यथावद्रामेण स राज्ञो गुरुरर्चितः । ग्रभ्यनुज्ञाप्य काकुत्स्यं ययौ रामनिवेशनात् ॥ १५॥ मुक् द्विस्ततो रामो प्रि मुखासीनः प्रियंवदैः । सभाजितो विवेशात्तस्तान् श्रनुज्ञाप्य सर्वशः ॥ १३॥ प्रकृष्टनरनारीकं रामवेश्म तदा बभी । यथा मत्ति दिजगणं प्रपुलनिलनं सरः ॥ १८॥ स राजभवनप्रख्यात् तस्माद्रामनिवेशनात् । निःसृत्य दृदृशे मार्गे विशिष्ठो जनसंवृतं ॥ १५॥ वृन्दवृन्देरयोध्यायां राजमार्गाः समस्ततः । बभू वुर्भिसंबाधाः कुतू कुलजनैर्वृताः ॥ १६ ॥ जनवृन्दोर्मिसंघर्षकृषस्वनवतस्तदा । बभूव राजमार्गस्य सागरस्येव निस्वनः ॥ १७॥ सिक्तसंमृष्टरया हि तदहर्वनमालिनी । त्रासीदयोध्या नगरी समुच्क्रितगृरुध**ता ॥ १**६ ॥ तदा क्ययोध्यानिलयः सस्त्रीबालयुवा जनः । रामाभिषेकमाकाङ्गन्नाकाङ्गद्वयं रवेः ॥ ११ ॥